

SPOTKANIE RADY EUROPEJSKIEJ W BRUKSELI

11-12 grudnia 2003 r.

WNIOSKI PREZYDENCJI

1. Rada Europejska spotkała się w Brukseli 12 grudnia 2003 r. Posiedzenie rozpoczęło wystąpienie Pata Coxa, przewodniczącego Parlamentu Europejskiego, po którym wymieniono poglądy na temat głównych punktów porządku dziennego.

I. WZROST GOSPODARCZY

Europejskie działania na rzecz wzrostu

2. Rada Europejska popiera [program] europejskich działań na rzecz wzrostu gospodarczego, zawarty w raporcie przedstawionym przez Radę ECOFIN, Komisję Europejską oraz Europejski Bank Inwestycyjny. Działania te obejmują inwestycje materialne i niematerialne w dwóch szerokich sferach: infrastrukturze sieci transeuropejskich (TEN), w tym w transporcie, telekomunikacji i energii, oraz w zakresie innowacji, a także badań i rozwoju, z uwzględnieniem technologii ochrony środowiska. Jest to istotny krok we wdrażaniu Agendy lizbońskiej Unii, mającej na celu poprawę konkurencyjności, [wzrost] zatrudnienia oraz rozwój potencjału rozszerzonej Europy, przez zwiększenie inwestycji zarówno w kapitał materialny, jak i ludzki, jako uzupełnienie reformy strukturalnej. Rada Europejska z zadowoleniem odnotowuje prace wykonane przez Komisję, Europejski Bank Inwestycyjny oraz właściwe organy Rady na rzecz ustanowienia „programu szybkiego startu” oraz sporządzenia, zgodnie ze ściśle ustalonym zbiorem kryteriów, tymczasowej listy projektów, w przypadku których możliwe jest podjęcie natychmiastowych działań. Projekty te zostaną rozważone przez Europejski Bank Inwestycyjny oraz Europejski Fundusz Inwestycyjny, stosownie do zasad określonych w raporcie Rady ECOFIN. Jeśli inne projekty spełnią te same kryteria, listę tę można będzie uzupełniać, zgodnie z procedurą przewidzianą do jej sporządzenia w ramach rocznego cyklu sprawozdawczego przed Radą Europejską, na sesji wiosennej Rady.
3. Działania na rzecz wzrostu opierają się na współpracy między państwami członkowskimi, Radą, Komisją oraz Europejskim Bankiem Inwestycyjnym. Powodzenie akcji wymaga, aby wszyscy istotni jej uczestnicy odegrali właściwe dla nich role, w szczególności podejmując kroki niezbędne do wdrożenia „programu szybkiego startu”, tak aby Europejski Bank Inwestycyjny i inni ważni uczestnicy mogli zapewnić właściwe finansowanie. U podstaw działań na rzecz

wzrostu leży zaangażowanie zasobów prywatnych w finansowanie zakwalifikowanych projektów. Współfinansowanie projektów następuje z budżetów krajowych, w szczególności poprzez optymalizację wykorzystania bieżących zasobów publicznych, wkład UE oraz Europejskiego Banku Inwestycyjnego, a także lepszą koordynację wszystkich dostępnych źródeł finansowania. Europejskie działania na rzecz wzrostu będą zgodne z Ogólnymi Wytycznymi Polityki Gospodarczej (BEPG), Paktem na rzecz Stabilności i Wzrostu, perspektywą finansową oraz ramami ustalonymi w odniesieniu do kapitału Europejskiego Banku Inwestycyjnego. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje uzgodnienia polityczne przyjęte na poziomie Rady w sprawie rozporządzenia finansowego dotyczącego sieci transeuropejskich, przewidującego wyższy wskaźnik współfinansowania przez Wspólnotę niektórych projektów lub ich części.

4. Dlatego też Rada Europejska wzywa:
- EBI – do wdrożenia, zgodnie ze sprawozdaniem Rady ECOFIN, instrumentów finansowych mających na celu wsparcie kapitału prywatnego oraz do rozwinięcia konsorcjów zabezpieczających, a także do podjęcia współpracy z państwami członkowskimi w granicach przewidzianych w statucie Banku i w myśl zasad Eurostatu, w zakresie poszukiwania możliwości mobilizowania zasobów poprzez wprowadzanie na rynki aktywów o charakterze infrastrukturalnym;
 - Państwa członkowskie – do uzupełnienia działań na rzecz wzrostu krajowymi środkami i programami oraz do podjęcia, wraz z Komisją, niezwłocznych wyników w celu szybkiego usunięcia przeszkód technicznych, prawnych, administracyjnych oraz rachunkowych utrudniających wdrożenie partnerstwa publiczno-prywatnego (PPP), sieci transeuropejskich, a także projektów z zakresu innowacji oraz badań i rozwoju, a ponadto do usprawnienia pozafinansowych warunków ramowych dla tych projektów;
 - Komisję – do zmiany, tam gdzie to konieczne, struktury wydatków zgodnie z raportem Rady ECOFIN, z większym naciskiem na przyspieszające wzrost inwestycje w kapitał materialny i ludzki oraz w wiedzę, a ponadto, we współpracy z państwami członkowskimi, do dalszego rozważenia potrzeby stworzenia specjalnego, wspólnotowego instrumentu gwarancyjnego dla niektórych rodzajów ryzyka pobudowlanego, właściwych dla projektów transportowych w ramach sieci transeuropejskich, do złożenia sprawozdania z wyników tych badań oraz, jeśli to właściwe, przedstawiania propozycji w tym zakresie;
 - Komisję oraz EBI – do przeprowadzenia średniookresowej oceny działań na rzecz wzrostu do końca 2007 r., według następujących kryteriów: (i) wpływ na wzrost; (ii) wpływ na rynek we-

wewnętrzny oraz spójność w rozszerzonej UE; (iii) mobilizacja kapitału pochodzącego z sektora prywatnego, (iv) przyspieszenie wdrożenia projektów sieci transeuropejskich, a także projektów dotyczących innowacji oraz badań i rozwoju, w tym projektów z zakresu ochrony środowiska; (v) postęp w usuwaniu barier prawnych; (vi) wpływ na środowisko oraz zatrudnienie.

Łączenie rynku wewnętrznego

Transeuropejskie sieci transportowe

5. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje uzgodnienia polityczne poczynione przez Radę w sprawie wspólnotowych wytycznych dla rozwoju transeuropejskich sieci transportowych, na podstawie prac wykonanych przez Grupę van Mierta. Umożliwią one wszystkim państwom członkowskim rozszerzonej Europy pełne uczestnictwo w rynku wewnętrznym.
6. Projekty priorytetowe określone w wytycznych mają zasadnicze znaczenie dla poprawy spójności rynku wewnętrznego, w szczególności w kontekście nadchodzącego rozszerzenia Unii Europejskiej oraz potrzeby usunięcia wąskich gardeł i/lub dokończenia brakujących odcinków połączeń w obrocie towarami (tranzyt), z przekroczeniem naturalnych lub innych barier i granic.
7. Jeżeli chodzi o sieci transeuropejskie, w kontekście działań na rzecz wzrostu Rada Europejska z zadowoleniem odnotowuje porozumienie polityczne osiągnięte przez Radę ECOFIN w kwestii zwiększenia wkładu UE z 10 do 20 proc. w odniesieniu do projektów transgranicznych oraz kładzie nacisk, by działania na rzecz wzrostu były w sferze transportowej w pełni zgodne z priorytetowymi projektami transportowymi zaproponowanymi przez Komisję oraz zatwierdzonymi przez Radę 5 grudnia.
8. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje przedstawioną przez Komisję propozycję nowej dyrektywy w sprawie tzw. eurowiniety. Wzywa Radę do zintensyfikowania prac w celu umożliwienia osiągnięcia porozumienia do marca 2004 r. w kwestii ogólnych ram wspólnotowych, a następnie do przeprowadzenia uzgodnień z Parlamentem Europejskim.

Telekomunikacja

9. Rada Europejska wzywa Komisję do przedstawienia na wiosennym posiedzeniu w 2004 r., w raporcie dotyczącym telekomunikacji, konkretnych działań, jakie muszą podjąć państwa członkowskie w celu poprawy warunków łączności komórkowej trzeciej generacji oraz rozwoju połączeń szerokopasmowych w Europie.

Konkurencyjność

10. Rada Europejska z zainteresowaniem odnotowuje postęp na rzecz opracowania zintegrowanego podejścia horyzontalnego do konkurencyjności, m.in. poprzez spójność, synergię oraz wzajemne uzupełnianie się polityk, a także wzywa Radę do dalszej oceny wniosków Komisji, w szczególności określenia, we współpracy z Komisją, propozycji mających istotny wpływ na konkurencyjność lub stwarzających nadmierne obciążenia dla niektórych sektorów przemysłu. W tym kontekście należy rozważyć dalsze ekonomicznie opłacalne metody wdrożenia decyzji UE dotyczących zmian klimatycznych oraz dokonać oceny potencjalnych kosztów niepodjęcia kroków w tym kierunku. Doceniając znaczenia sektora przemysłu dla konkurencyjności gospodarki europejskiej oraz celów ustalonych w Strategii lizbońskiej, Rada Europejska oczekuje w pierwszej połowie 2004 r. raportu Komisji w sprawie dezindustrializacji.
11. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje ważne porozumienie w sprawie ogólnego podejścia do kwestii ofert przejęcia, które stanowią zasadniczy element Planu działania w dziedzinie usług finansowych na rzecz integracji europejskich rynków finansowych do 2005 r. Rada Europejska przypomina również o potrzebie zatwierdzenia patentu wspólnotowego, zgodnie ze wspólnym podejściem politycznym osiągniętym w marcu 2003 r. Podkreśla potrzebę wypracowania szerokopasmowych usług telekomunikacyjnych oraz pełnej i skutecznej transpozycji nowych ram ustawowych dla łączności elektronicznej.
12. W kontekście zbliżającego się międzynarodowego spotkania w Waszyngtonie 19 grudnia 2003 r. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje decyzje podjęte przez Radę ds. Konkurencyjności w sprawie zapewnienia odpowiedniego miejsca w Europie przyszej lokalizacji reaktora ITER oraz wspiera starania mające na celu powodzenie tej propozycji.

Zatrudnienie

13. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje raport pt. „Zwiększenie poziomu zatrudnienia w Europie”, przedstawiony przez grupę zadaniową pod przewodnictwem Wima Koka, a także wyniki prac nadzwyczajnego szczytu społecznego w sprawie wzrostu i zatrudnienia z 11 grudnia.
14. Sprawozdanie grupy zadaniowej podkreśla potrzebę przyspieszenia wdrożenia niezbędnych reform w dziedzinie zatrudnienia. Europa ma ogromne problemy z osiągnięciem celów zatrudnienia ustalonych w Lizbonie. Wzrost gospodarczy jest niewystarczający, a bezrobocie jest zbyt wysokie. Zagadnienia te stają się ważne

w kontekście szerszych długoterminowych wyzwań stojących przed Europą, takich jak: globalizacja, ogólnoswiatowa transformacja gospodarcza oraz konsekwencje starzenia się społeczeństw.

15. Rada Europejska podkreśla, że zgodnie z opinią grupy zadaniowej poprawa wydajności zatrudnienia w UE, w kontekście strategii zatrudnienia, zależy od spełnienia czterech podstawowych wymogów:
 - wzrostu zdolności dostosowawczej pracowników i przedsiębiorstw,
 - przyciągnięcia większej liczby osób do rynku pracy,
 - coraz bardziej skutecznego inwestowania w kapitał ludzki,
 - zagwarantowania efektywnego wdrożenia reform w drodze lepszego zarządzania.
16. Rada Europejska podkreśla, że zatrudnienie będzie jednym z głównych tematów wiosennych obrad Rady Europejskiej w 2004 r. Dlatego też wzywa Komisję i Radę do uwzględnienia raportu grupy zadaniowej podczas przygotowywania wspólnego raportu o zatrudnieniu.

II. SWOBODA, BEZPIECZEŃSTWO I SPRAWIEDLIWOŚĆ

Zarządzanie wspólnymi granicami Unii

17. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje porozumienie polityczne osiągnięte przez Radę w sprawie głównych elementów propozycji Komisji dotyczącej rozporządzenia Rady ustanawiającego Agencję Europejską ds. zarządzania współpracą operacyjną na wspólnych granicach. Wzywa również Radę ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych do zakończenia badania tego ważnego wniosku możliwie szybko, aby można było go przyjąć w czasie umożliwiającym agencji rozpoczęcie funkcjonowania od 1 stycznia 2005 r.
18. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje także przyjęcie programu środków zwalczania nielegalnej imigracji przez granice morskie, który uwzględnia wyniki analizy wykonalności przeprowadzonej przez Komisję w odniesieniu do granic morskich. Wzywa Radę ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, w ścisłej współpracy z Komisją i państwami członkowskimi, do zagwarantowania wdrożenia środków określonych w programie, w celu umożliwienia Radzie Europejskiej dokonania oceny wyników.
19. W kontekście rozszerzenia Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje środki mające na celu ułatwienie procedur kontrolnych na granicach między państwami członkowskimi oraz państwami

przystępującymi, a także środki mające na celu wspieranie państw przystępujących w procesie dostosowania się do dorobku w sprawie granic zewnętrznych.

Kontrolowanie ruchów migracyjnych

20. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje ogólne podejście wypracowane przez Radę w kwestii dwóch wniosków Komisji dotyczących rozporządzeń Rady w sprawie identyfikatorów biometrycznych w wizach i pozwoleniach na pobyt oraz wzywa Komisję do przedłożenia, w odpowiednim czasie, wniosku o wprowadzenie identyfikatorów biometrycznych w paszportach. Na podstawie informacji przygotowywanej przez Komisję wzywa Radę do podjęcia niezbędnych decyzji w sprawie jak najszybszego opracowania Systemu Informacji Wizowej (VIS).
21. Rada Europejska wzywa do przyspieszenia procedur dotyczących trybu powrotu do kraju pochodzenia. Potwierdzając wniosek złożony w Salonikach, wzywa Komisję do przedstawienia na początku 2004 r. wniosku dotyczącego instrumentu finansowego na wspieranie wspólnego podejścia w dziedzinie polityki powrotu.
22. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje znaczący postęp w negocjacjach w sprawie przyjęcia dwóch dyrektyw Rady odnoszących się do kwalifikacji i procedur azylowych. Dostrzega utrzymujące się przeszkody polityczne opóźniające zakończenie tych negocjacji. Z drugiej strony ponownie potwierdza znaczenie rozwijania wspólnej polityki europejskiej w sprawie azylu oraz wzywa Radę ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych do jak najszybszego dokończenia prac, tak by pierwszy etap tworzenia europejskiego systemu azylowego został całkowicie zakończony w nieprzekraczalnym terminie ustalonym w Tampere.
23. Ponadto Rada Europejska potwierdza znaczenie dialogu z państwami trzecimi pochodzenia i tranzytu ruchów migracyjnych oraz podkreśla znaczenie stałego wspomagania tych krajów w ich wysiłkach na rzecz zahamowania migracji. Podkreślono to również na posiedzeniu pięciu zachodniośródziemnomorskich państw członkowskich UE i krajów przystępujących oraz pięciu państw Maghrebu, które odbyło się w Tunisie 5 grudnia 2003 r. Z zadowoleniem przyjmuje porozumienie osiągnięte przez Parlament Europejski i Radę w sprawie rozporządzenia ustanawiającego nowy instrument finansowy wspomagający współpracę z państwami trzecimi w dziedzinie azylu i migracji. Z zadowoleniem odnotowuje także ustalenie przez Radę mechanizmu monitorowania i oceny państw trzecich w dziedzinie zwalczania nielegalnej migracji i wzywa Komisję do przedstawienia pierwszego sprawozdania w tej sprawie najpóźniej do końca 2004 r.

Współpraca sądownicza i policyjna

24. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje postęp osiągnięty przez Radę w dziedzinie współpracy policyjnej, uwzględniając w szczególności podpisanie protokołu zmieniającego Konwencję o Europolu. Dzięki temu Europol będzie odgrywać coraz ważniejszą rolę w działaniach prowadzonych przez państwa członkowskie w zwalczaniu zorganizowanej przestępczości i terroryzmu.
25. Rada Europejska zachęca Radę do wezwania właściwych władz państw członkowskich do skutecznego wykorzystywania istniejącego instrumentu współpracy policyjnej i sądowniczej, w tym organizacji wspólnych grup wywiadowczych. Z zadowoleniem przyjmuje również postęp w intensyfikowaniu współpracy policyjnej z kilkoma państwami trzecimi – o znaczeniu strategicznym dla UE – w zakresie zwalczania zorganizowanej przestępczości.
26. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje także uzgodnienia polityczne poczynione przez Radę w sprawie wniosku Komisji dotyczącego decyzji ramowej Rady ustanawiającej minimalne przepisy w sprawie znamion przestępstw i kar za handel narkotykami. Rada Europejska z zadowoleniem odnotowuje przyjęcie uchwały w sprawie roli rodziny w zapobieganiu nadużywaniu narkotyków przez młodocianych, uchwały w sprawie wysłania oficerów łącznikowych wyspecjalizowanych w dziedzinie narkotyków do Albanii, uchwały w sprawie zwalczania wpływu używania substancji psychoaktywnych na wypadki drogowe oraz decyzję dotyczącą środków kontroli i sankcji karnych w odniesieniu do nowych narkotyków syntetycznych.

Dialog międzywyznaniowy

27. Głowy państw i szefowie rządów zostali poinformowani o wynikach Konferencji w sprawie dialogu międzywyznaniowego, która odbyła się w Rzymie 30 i 31 października 2003 r. Z zadowoleniem przyjęli oświadczenie w sprawie dialogu międzywyznaniowego i spójności społecznej złożone przez ministrów spraw wewnętrznych. Świadomi wagi tego zagadnienia, zachęcają właściwych ministrów do wspierania trwałego, otwartego i przejrzystego dialogu z poszczególnymi społecznościami religijnymi i światopoglądowymi, który stanowi instrument budowania pokoju i spójności społecznej w Europie i w jej granicach.
28. Głowy państw i szefowie rządów potwierdzają zaangażowanie UE na rzecz przeciwstawiania się wszelkim formom ekstremizmu, nietolerancji i ksenofobii, które to zjawiska naruszają pokojowe i demokratyczne współistnienie, oraz potępiają wszelkie rodzaje przemocy i terroryzmu.

29. Głowy państw i szefowie rządów z niepokojem odnotowują nasilanie się przypadków antysemityzmu oraz zdecydowanie potępiają wszelkie jego przejawy, w tym ataki skierowane przeciwko środowiskom religijnym czy też osobom określonej grupy wyznaniowej.

III. ROZSZERZENIE UE

30. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje ustalenia i zalecenia Komisji zawarte w kompleksowych raportach monitorujących, w dokumencie strategicznym oraz w raportach okresowych przedstawionych 5 listopada 2003 r.

Nowe państwa członkowskie

31. Unia przygotowuje się do powitania Cypru, Czech, Estonii, Litwy, Łotwy, Malty, Polski, Słowacji, Słowenii i Węgier jako pełnoprawnych członków Unii 1 maja 2004 r. Włączenie nowych państw członkowskich do europejskiej rodziny będzie oznaczać spełnienie oczekiwań obywateli Europy całego naszego kontynentu.
32. Rada Europejska wzywa nowe państwa członkowskie, aby zbliżając się przystąpienia, zintensyfikowały i zakończyły ostateczne przygotowania do członkostwa. Rada Europejska popiera wnioski Rady z 17 listopada 2003 r. w sprawie monitorowania stanu gotowości do członkostwa w UE. W tym kontekście odnotowuje zdecydowanie Komisji do podjęcia, o ile okaże się to konieczne, wszelkich niezbędnych środków w celu zapewnienia sprawnego funkcjonowania wszystkich polityk UE w rozszerzonej Unii.
33. Rada Europejska z zadowoleniem odnotowuje także zaawansowanie toczącego się procesu ratyfikacji traktatu akcesyjnego i oczekuje jego terminowego zakończenia.

Bułgaria i Rumunia

34. Rada Europejska podkreśla ciągłość oraz nieodwracalność trwającego procesu rozszerzenia, którego integralną częścią jest przystąpienie Bułgarii i Rumunii. W ubiegłym roku państwa te znacznie przyspieszyły przygotowania do członkostwa, co znajduje swoje odzwierciedlenie w zaawansowanym stanie negocjacji w sprawie przystąpienia.
35. Powitanie Bułgarii i Rumunii w gronie członków Unii w styczniu 2007 r., o ile kraje te będą do tego gotowe, jest wspólnym celem dwudziestu pięciu państw Unii. Negocjacje zostaną zakończone na tych samych podstawach i zasadach, jakie zastosowano w odniesieniu do dziesięciu państw przystępujących. Bułgaria i Rumunia powinny dynamicznie kontynuować przygotowania i doprowadzić do dalszego postępu w tym zakresie, tak aby możliwe było po-

myślne zakończenie negocjacji w 2004 r., dzięki własnym zasługom tych państw, a podpisanie traktatu akcesyjnego mogło nastąpić jak najszybciej w 2005 r. Rada Europejska podkreśla determinację Unii w kwestii dotrzymania tego terminu. Dlatego podstawowym zadaniem stojącym przed tymi dwoma krajami jest doprowadzenie ich potencjału sądowiczego i administracyjnego do wymaganego poziomu.

36. Ponadto Rada Europejska zachęca Bułgarię i Rumunię do kontynuowania obranej drogi reform gospodarczych i strukturalnych, w celu pełnego wykorzystania szans oferowanych przez proces przystąpienia. Ścisłe monitorowanie przez Unię podjętych zobowiązań oraz skutecznego wprowadzania w życie unijnego dorobku będzie kontynuowane, tak by orientować Bułgarię i Rumunię w ich przygotowaniach do członkostwa.
37. Co się tyczy ram finansowych dotyczących Bułgarii i Rumunii, Komisja ma przedłożyć na początku 2004 r. propozycje w tym zakresie, tak aby umożliwić Radzie przygotowanie koniecznych wytycznych w sprawie przedstawienia projektów wspólnych stanowisk w odniesieniu do odpowiednich rozdziałów negocjacyjnych na wiosennych obradach w 2004 r. W tym kontekście Rada Europejska odnotowuje zamiar Komisji oparcia wniosku na zasadach i metodologii wypracowanych dla negocjacji z dziesięcioma państwami przystępującymi. Rada Europejska ponownie podkreśla, iż debata lub uzgodnienia w sprawie przyszłych reform politycznych lub nowej perspektywy finansowej nie będą utrudniać przebiegu ani zakończenia negocjacji akcesyjnych, ani też przesądzać o wynikach negocjacji.

Turcja

38. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje znaczne i pełne determinacji wysiłki podejmowane przez rząd Turcji na rzecz przyspieszenia tempa reform, z których wiele ma istotne znaczenie polityczne i prawne. Ustawodawstwo przyjęte do chwili obecnej, pierwsze istotne kroki podjęte w celu zagwarantowania ich skutecznego wdrożenia oraz postęp w podejściu do wielu priorytetów, na podstawie kryteriów politycznych ustalonych w Kopenhadze, a także w uaktualnionej wersji Partnerstwa dla Członkostwa, zbliżyły Turcję do Unii. Turcja osiągnęła także istotny postęp w spełnianiu kryteriów gospodarczych ustalonych w Kopenhadze. Jednakże konieczne są dalsze wysiłki, w szczególności w dziedzinie wzmocnienia niezawisłości i poprawy funkcjonowania sądownictwa, ogólnych ram egzekwowania podstawowych wolności (stowarzyszenia, swobody wypowiedzi oraz wyznania), dalszego dostosowania stosunków cywilno-wojskowych do standardów europejskich, sytuacji na południowym wschodzie kraju (...). Turcja musi również pokonać nierównowagę gospodarczą w skali makroekonomicznej oraz niedociągnięcia strukturalne.

39. Rada Europejska podkreśla znaczenie wyrażenia przez Turcję politycznej woli rozstrzygnięcia problemu Cypru. Rozwiązanie problemu Cypru, zgodnie z zasadami podanymi w sekcji IV poniżej, miałyby znaczący wpływ na spełnienie oczekiwań Turcji w zakresie członkostwa.
40. Rada Europejska zachęca Turcję do dalszych starań w przygotowaniach do podjęcia negocjacji akcesyjnych oraz podkreśla zaangażowanie w podejmowanie prac na rzecz pełnego wdrożenia w Turcji strategii przedakcesyjnej, w tym zmienionej wersji Partnerstwa dla członkostwa, w kontekście decyzji, którą Rada Europejska ma podjąć w grudniu 2004 r., na podstawie sprawozdania i zalecenia Komisji.

IV. CYPR

41. Zgodnie z wnioskami Rada Europejska ponawia zainteresowanie przystąpieniem zjednoczonego Cypru do Unii 1 maja 2004 r., tak aby możliwe było zagwarantowanie wszystkim obywatelom Cypru bezpiecznej i owocnej przyszłości oraz czerpania korzyści z przystąpienia do UE. Uważa, że istnieją pomyślne prognozy co do osiągnięcia sprawiedliwego, możliwego do spełnienia oraz funkcjonalnego porozumienia przed 1 maja 2004 r., zgodnie z odpowiednimi rezolucjami Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych. Dlatego też Rada Europejska ponownie wzywa wszystkie zainteresowane strony, w szczególności Turcję oraz przywódców Turków cypryjskich, do zdecydowanego wsparcia wysiłków sekretarza generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz, w tym kontekście, wzywa do natychmiastowego wznowienia rozmów na temat przedstawionych przez niego propozycji. Unia powtarza wolę dostosowania warunków porozumienia do zasad, na których opiera się UE. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje wolę Komisji udzielenia pomocy na rzecz pilnego znalezienia rozwiązania w ramach dorobku prawnego UE. Po osiągnięciu porozumienia Unia jest gotowa udzielić pomocy finansowej na rzecz rozwoju północnej części Cypru. Komisja zostałaby wezwana do podjęcia wszelkich niezbędnych kroków prowadzących do zawieszenia dorobku prawnego, zgodnie z Protokołem 10 (art. 1) do Traktatu Akcesyjnego.

V. STOSUNKI ZEWNĘTRZNE, WPZB, EPBO

A. Stosunki zewnętrzne

Zachodnie Bałkany

42. Rada Europejska zauważa pozytywny rozwój wydarzeń od czasu szczytu UE i Zachodnich Bałkanów, który odbył się w Salonikach 21 czerwca 2003 r. Przyszłość Zachodnich Bałkanów związana jest z Unią Europejską, a tempo postępu zależy od krajów tego regionu. Komisja Europejska przedstawiła raport o stanie przygotowań

Bośni i Hercegowiny do negocjowania Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu (SAA), a podobny raport oceniający stosowne możliwości Serbii i Czarnogóry jest opracowywany. Trwają negocjacje z Albanią w sprawie Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu. Układy o stabilizacji i stowarzyszeniu z Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii oraz z Chorwacją są na etapie ratyfikacji. Komisja bada obecnie wnioski Chorwacji o członkostwo w UE, a wiosną 2004 r. powinna wydać opinię w tej sprawie. Odnotowano znaczny postęp w zakresie wspierania współpracy regionalnej, w szczególności w dziedzinie wolnego handlu, energii oraz infrastruktury.

43. Niemniej proces reform w niektórych przypadkach nadal jest powolny. W związku z tym Rada Europejska wzywa kraje regionu do wzmożenia wysiłków na rzecz reform, w szczególności w dziedzinach o zasadniczym znaczeniu dla integracji europejskiej, zwłaszcza w zakresie administracji publicznej, systemu sądownictwa oraz zwalczania przestępczości zorganizowanej i korupcji. Od wszystkich krajów regionu i zainteresowanych stron oczekuje także pełnego zaangażowania we współpracę z Międzynarodowym Trybunałem Karnym dla byłej Jugosławii (ICTY). W tym względzie Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje wspólne wnioski z posiedzeń ministrów spraw zagranicznych oraz ministrów odpowiedzialnych za wymiar sprawiedliwości i sprawy wewnętrzne, które odbyły się 28 listopada i 9 grudnia 2003 r. w ramach forum UE i Zachodnich Bałkanów. Rada oczekuje, że stosowne zobowiązania zostaną szybko przełożone na konkretne działania.
44. Powołując się na wnioski z Salonik, Rada Europejska ponownie przypomina o swojej determinacji na rzecz pełnego wsparcia europejskiej perspektywy krajów Zachodnich Bałkanów. Z zadowoleniem przyjmuje postęp, jaki osiągnięto we wzbogacaniu procesu stabilizacji i stowarzyszenia o elementy doświadczenia zdobytego w zakresie rozszerzenia [UE]: trwa analiza projektu rozporządzenia Rady w odniesieniu do poszczególnych partnerstw europejskich; trwają przygotowania do uczestnictwa krajów zachodniobałkańskich w programach wspólnotowych i agencjach; twinning jest bliższy rozszerzenia na cały region; dialog gospodarczy rozpocznie się w pierwszych miesiącach 2004 r.; wzmożono też dialog polityczny oraz współpracę w kwestiach WPZB.

Partnerstwo eurośródziemnomorskie

45. Rada Europejska ponownie przypomina o strategicznym znaczeniu Morza Śródziemnego dla Unii Europejskiej oraz potwierdza swoje zdecydowanie w kwestii znacznego wzmocnienia współpracy z partnerami z regionu śródziemnomorskiego.
46. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje pomyślny wynik VI Konferencji ministrów spraw zagranicznych regionu eurośródziem-

nomorskiego, jaka się ostatnio odbyła w Neapolu, a także wyniki konferencji eurośródziemnomorskich, które odbyły się w Palermo (handel), Wenecji (rolnictwo) oraz w Rzymie (energia, infrastruktura i inwestycje).

47. Rada Europejska zwraca szczególną uwagę na współpracę wszystkich uczestników konferencji w Neapolu oraz zauważa, że – w następstwie ustanowienia Eurośródziemnomorskiego Zgromadzenia Parlamentarnego i Eurośródziemnomorskiej Fundacji na rzecz Dialogu Kultur, a także wzmocnienia Funduszu na rzecz Inwestycji i Partnerstwa Eurośródziemnomorskiego – proces barceloński dysponuje obecnie skuteczniejszymi instrumentami realizacji swoich celów. Osiągnięcia z Palermo, Wenecji, Rzymu i Neapolu otwierają nowe możliwości współpracy między partnerami eurośródziemnomorskimi i pomagają w zbliżeniu społeczeństw obywatelskich tego regionu do procesu barcelońskiego.

48. W tym kontekście Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje decyzję Rady ECOFIN o dalszym rozwoju Instrumentu na rzecz inwestycji i partnerstwa śródziemnomorskiego (FEMIP), przez jego wzmocnienie w ramach Europejskiego Banku Inwestycyjnego. Zgodnie z mandatem Rady Europejskiej z Barcelony decyzję podjęto na podstawie działalności FEMIP, którą oceniono pozytywnie. Odbyły się też konsultacje ze śródziemnomorskimi krajami partnerskimi. Rada Europejska zwraca się do Rady ECOFIN o ocenę możliwości przyłączenia [do EBI] w grudniu 2006 r. tego podmiotu z większościowym udziałem EBI, przeznaczonego dla śródziemnomorskich krajów partnerskich, na podstawie oceny działań tego wzmocnionego instrumentu oraz z uwzględnieniem wyników konsultacji z partnerami procesu barcelońskiego.

Irak

49. Rada Europejska potwierdza, że stabilizacja Iraku leży we wspólnym interesie, i przypomina o zaangażowaniu Unii we wspieranie zarówno politycznej, jak i gospodarczej odbudowy tego kraju, w ramach odpowiednich rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ. Podkreśla, że odpowiednio bezpieczne otoczenie oraz niepodważalna rola ONZ są niezbędnymi warunkami powodzenia. Rada Europejska podkreśla potrzebę całkowitego wykonania rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1511.

50. Rada Europejska ponownie deklaruje absolutne potępienie ataków terrorystycznych na Irakijczyków, siły wielonarodowe oraz międzynarodowe organizacje i pracowników; akty przemocy naruszają proces politycznej i gospodarczej odbudowy Iraku.

51. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje porozumienie ustanawiające harmonogram oraz program przyspieszonego przekazania

władzy tymczasowemu rządowi irackiemu oraz wzywa wszystkie zaangażowane strony do kontynuacji procesu politycznego w sposób uporządkowany i pokojowy. Podkreśla znaczenie zapewnienia jak największego udziału całego społeczeństwa w procesie politycznym i konstytucyjnym.

52. Rada Europejska uznaje i popiera wysiłki Irackiej Rady Zarządzającej i jej ministrów, podejmowane na rzecz przyjęcia większej bezpośredniej odpowiedzialności oraz uprawnień wykonawczych, w szczególności w dziedzinie bezpieczeństwa.
53. Rada Europejska podejmuje starania, by wszystkie kraje w tym regionie aktywnie uczestniczyły w procesie stabilizacji i gospodarczej odbudowy Iraku. Wolny, demokratyczny i dobrze prosperujący Irak, o zachowanej integralności terytorialnej, będzie miał zasadnicze znaczenie dla stabilności w regionie i na świecie.

Terroryzm

54. Rada Europejska stanowczo potępia wszystkie ostatnie ataki terrorystyczne, w tym atak w Istambule, w wyniku których poniosło śmierć lub odniosło rany wielu obywateli różnych narodowości i wyznań. Unia ponownie podkreśla swoją solidarność z Turcją i potwierdza zdecydowanie w kwestii zwalczania terroryzmu we współpracy z całą wspólnotą międzynarodową oraz w sprawie wspólnej reakcji na to globalne zagrożenie.

Proces pokojowy na Bliskim Wschodzie

55. Rada Europejska nadal przywiązuje ogromną wagę do doprowadzenia do istnienia dwóch państw, Izraela oraz samodzielnego i demokratycznego państwa palestyńskiego, funkcjonujących obok siebie w pokoju i bezpieczeństwie, w warunkach powszechnego pokoju na Bliskim Wschodzie, zgodnie z „mapą drogową” opracowaną przez Wielką Czwórkę. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje międzynarodowe wsparcie dla „mapy drogowej”, wyrażone jednogłośnie w rezolucji nr 1515 Rady Bezpieczeństwa ONZ. W związku z tym Rada Europejska ponownie wzywa obie strony, tj. Izrael i Autonomię Palestyńską, do niezwłocznego i jednoczesnego wypełnienia zobowiązań i zadań wynikających z „mapy drogowej”. Podkreśla też znaczenie ustanowienia wiarygodnego i skutecznego mechanizmu monitorowania obejmującego wszystkich członków Wielkiej Czwórki. Rada Europejska przyjmuje z zadowoleniem inicjatywę społeczeństw obywatelskich obu stron, łącznie z Genewską Inicjatywą Pokojową. Jest gotowa nadal udzielać pomocy na rzecz wysiłków ukierunkowanych na zbliżenie, budowanie zaufania i dążenie do trwałego pokoju.
56. Rada Europejska podkreśla znaczenie partnerstwa i wzajemnego zrozumienia, okazanego na Eurośródziemnomorskiej Konferencji

Ministrów Spraw Zagranicznych w Neapolu, która odbyła się 2 i 3 grudnia 2003 r., oraz z zadowoleniem przyjmuje wyniki posiedzenia donatorów (Komitetu Łącznikowego *ad hoc*), które odbyło się w Rzymie 10 grudnia 2003 r., przed posiedzeniem Grupy Zadaniowej Wielkiej Czwórki ds. Reform.

57. Rada Europejska wzywa Autonomię Palestyńską do zajęcia zdecydowanego stanowiska w walce z terroryzmem i przemocą ze strony ekstremistów. UE pozytywnie ocenia wysiłki rządu palestyńskiego na rzecz trwałego zawieszenia broni oraz wsparcie udzielane w tym zakresie przez rząd Egiptu. Stanowczo wzywa wszystkie ruchy palestyńskie do efektywnego wspierania takiego podejścia; wzywa rząd Palestyny pod przywództwem premiera Ahmeda Qorei do przeprowadzenia reorganizacji wszystkich służb bezpieczeństwa oraz do przywrócenia skutecznej kontroli na podległych mu terytoriach. Konieczna jest dalsza reforma Autonomii Palestyńskiej. Wysiłki te zasługują na powszechne wsparcie.

58. UE nalega także, aby rząd Izraela wycofał się ze swojej polityki osiedleńczej i zlikwidował osady wybudowane po marcu 2001 r. Polityka ta, wraz z odejściem od tzw. muru bezpieczeństwa na okupowanym Zachodnim Brzegu i we Wschodniej Jerozolimie w pobliżu granicy rozejmu z 1967 r., mogłaby [negatywnie] przesądzić o przyszłych negocjacjach i uniemożliwić stworzenie dwóch oddzielnych państw. UE jest zaniepokojona utworzeniem strefy zamkniętej między wspomnianym „murem” a granicą rozejmu. Rada Europejska przypomina o znaczeniu otwartych i pozbawionych przeszkód kanałów komunikacji dla wszystkich uczestników dialogu z UE.

59. Rada Europejska ponownie wzywa wszystkie strony regionu do niezwłocznej realizacji polityki sprzyjającej dialogowi i negocjacom oraz do aktywnego zwalczania przypadków podżegania do nienawiści na tle rasowym bądź religijnym. Rada Europejska ponownie podkreśla, że stosunki ze stronami podejmującymi odwrotne działania nieuchronnie się pogorszą.

60. Rada Europejska ponownie podkreśla, że zwalczanie terroryzmu we wszystkich jego postaciach pozostaje jednym z priorytetów całej wspólnoty międzynarodowej, a obowiązkiem wszystkich krajów, w szczególności położonych we wspomnianym regionie, jest aktywna współpraca w zakresie zwalczania terroryzmu oraz powstrzymanie się od wspierania organizacji terrorystycznych, zarówno w sposób bezpośredni, jak i pośredni.

61. Rada Europejska przypomina, że powszechny pokój musi objąć także Syrię i Liban. Odwołuje się także do znaczenia Arabskiej Inicjatywy Pokojowej, przyjętej podczas szczytu Ligi Arabskiej w Bejrucie 28 marca 2002 r.

Świat arabski

62. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje raport dotyczący stosunków ze światem arabskim, przygotowany przez sekretarza generalnego/wysokiego przedstawiciela oraz Komisję, stanowiący wkład w rozwój ogólnego podejścia. Zwraca się do Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych (GAERC) – w porozumieniu z sekretarzem generalnym/wysokim przedstawicielem oraz z Komisją – o kontynuację prac zgodnie z ustaleniami wspólnego raportu, w ramach realizacji Europejskiej Strategii Bezpieczeństwa, a także z uwzględnieniem istniejących polityk i programów, w szczególności procesu barcelońskiego i Nowej Inicjatywy Sąsiedzkiej. Przewiduje się, że sprawozdanie GAERC będzie gotowe w marcu 2004 r.

Stosunki transatlantyckie

63. Rada Europejska przyjęła Deklarację zamieszczoną w Załączniku.
64. Co się tyczy Kanady, Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje postęp w stosunkach między UE a Kanadą i oczekuje na zatwierdzenie stosownego raportu ministrów przez kolejny szczyt UE – Kanada; spodziewane jest pogłębienie tych bliskich i wartościowych stosunków.

Federacja Rosyjska

65. Rada Europejska oceniła stosunki między Unią a Federacją Rosyjską i z zadowoleniem przyjmuje bliskie i efektywne stosunki robocze ustanowione z Rosją w wielu dziedzinach polityki. Ponownie potwierdza zdecydowanie Unii do budowania zrównoważonego i wzajemnego partnerstwa strategicznego z Rosją, opierającego się na wartościach państwa prawa, na demokracji, prawach człowieka i podstawowych wolnościach oraz na wolnej gospodarce rynkowej.
66. Rada Europejska ponownie podkreśla podstawowy cel utworzenia czterech „wspólnych przestrzeni”, w perspektywie średnio- i długookresowej, na podstawie Deklaracji z St. Petersburga. W tym kontekście ważnym krokiem było przyjęcie koncepcji Wspólnej Przestrzeni Gospodarczej oraz podjęcie podstawowych decyzji tworzących podwaliny utworzenia pozostałych trzech przestrzeni, podczas szczytu w Rzymie, który odbył się 6 listopada 2003 r.
67. W związku z powyższym Rada Europejska zwraca się do Rady i Komisji o opracowanie, w odpowiednim terminie przed kolejnym szczytem UE – Rosja, podsumowującego raportu, obejmującego wszystkie aspekty stosunków Unii z Rosją, oraz o zaproponowanie środków ukierunkowanych na wzmocnienie partnerstwa strategicznego i uwzględnienie wartości, na jakich się ono opiera. Podkreślając możliwości Rosji w związku ze zbliżającym się rozszerze-

niem Unii Europejskiej, Rada Europejska zaznacza, iż Umowa o partnerstwie i współpracy, która musi zostać rozszerzona na nowe państwa członkowskie UE przed 1 maja 2004 r., będzie podstawą stosunków Unii z Rosją.

68. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje postęp we współpracy w ramach Polityki Bezpieczeństwa i Obrony, którego dowodem jest uczestnictwo Rosji we wspólnych ćwiczeniach UE i NATO w zarządzaniu kryzysowym CME/CMX 03. W miarę potrzeb zostanie wdrożona współpraca w konkretnych sytuacjach. W związku z tym Rada Europejska podkreśla możliwości UE i Rosji w zakresie wspólnego wspierania stabilizacji, demokracji i dobrobytu w regionach ich wspólnego sąsiedztwa.
69. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje podpisaną ostatnio umowę o rozszerzeniu działalności EBI na Rosję (...) oraz zwraca się do Rady o ocenę włączenia Rosji do ogólnego mandatu w grudniu 2006 r.

Ukraina

70. Rada Europejska przyjęła do wiadomości raport z realizacji wspólnej strategii w odniesieniu do Ukrainy i zgodziła się na jej przedłużenie o rok.

Chiny

71. Rada Europejska zwraca się do Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych o ponowne zbadanie kwestii embarga na sprzedaż broni Chinom.

Ameryka Łacińska i Karaiby

72. Rada Europejska z zadowoleniem obserwuje tempo nadane ostatnio negocjacom w sprawie Układu o stowarzyszeniu między UE a Mercosurem i wzywa do jak najszybszego ich zakończenia.
73. Ponadto Rada wyraża zadowolenie z zakończenia negocjacji w sprawie dwóch umów o dialogu politycznym i współpracy ze Wspólnotą Indyjską oraz z krajami Ameryki Środkowej, które to umowy zostaną podpisane 15 grudnia 2003 r. w Rzymie.
74. Zarówno wyżej opisany rozwój sytuacji, jak i rozpoczęty niedawno dialog polityczny między UE a Organizacją Państw Amerykańskich wyraźnie wskazują na wagę, jaką UE przywiązuje do relacji z Ameryką Łacińską i z Karaibami i wolę umacniania stosunków międzyregionalnych.

Afryka

75. Rada Europejska ponownie podkreśla znaczenie partnerstwa z Afryką i z zadowoleniem przyjmuje umocnienie dialogu między

UE a Afryką, czego dowodem jest pozytywny i konstruktywny wynik spotkania Troiki UE z Afryką, na szczelbu ministerialnym, 10 listopada 2003 r. w Rzymie.

76. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje rozwijające się partnerstwo między UE, ONZ, Unią Afrykańską i afrykańskimi organizacjami subregionalnymi w zakresie zapobiegania konfliktom, zarządzania w sytuacjach konfliktowych i rozwoju, w szczególności w ramach NEPAD (Nowe Partnerstwo na rzecz Rozwoju Afryki).
77. W tym kontekście Rada Europejska uznaje przywrócenie w Afryce pokoju i bezpieczeństwa za wstępny warunek rozwoju oraz z zadowoleniem przyjmuje ustanowienie Funduszu Pokojowego w celu finansowania operacji na rzecz wspierania pokoju w Afryce, co umożliwi Afrykańczykom przywrócenie pokoju na ich kontynencie.
78. Rada Europejska ponownie podkreśla, że Unia Europejska jest nadal zaangażowana we wspieranie procesów pokojowych na kontynencie afrykańskim, takich jak te w rejonie Wielkich Jezior, w Libarii, na Wybrzeżu Kości Słoniowej, w Sudanie, Somalii, Etiopii i Erytrei. Podkreśla potrzebę spójnego i skoordynowanego wykorzystania wszystkich instrumentów, jakimi dysponuje UE, m.in. w zakresie odbudowy, rozwoju i EPBO. Z zadowoleniem przyjmuje coraz większą rolę Unii Afrykańskiej oraz afrykańskich organizacji regionalnych (Ekonomicznej Wspólnoty Państw Afryki Zachodniej – ECOWAS, Międzyrządowej Władzy ds. Rozwoju – IGAD i Wspólnoty Rozwoju Afryki Południowej – SADC) w tym zakresie oraz w dziedzinie integracji regionalnej i rozwoju.

Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna

79. Rada Europejska jest nadal bardzo zaniepokojona programem jądrowym Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, stanowiącym poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa regionalnego i światowego. Wzywa KRL-D do ponownego zastosowania się do Traktatu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej oraz do całkowitego, dającego się potwierdzić i nieodwracalnego zaprzestania prowadzenia programu jądrowego.
80. Ostatnia wizyta delegacji Troiki Unii Europejskiej w KRL-D stanowi wyraz zaangażowania Unii w aktywne działania na rzecz pokojowego rozwiązania obecnej napiętej sytuacji. Rada Europejska zdecydowanie wspiera kontynuację sześciostronnych rozmów ukierunkowanych na znalezienie rozwiązania. Unia Europejska będzie nadal uważnie obserwowała rozwój wydarzeń na Półwyspie Koreańskim i w miarę potrzeb zweryfikuje politykę UE w stosunku do KRL-D. Rada Europejska ponownie przypominała, że rozszerzenie współpracy z KRL-D będzie możliwe jedynie wówczas, gdy KRL-D w pełni wywiąże się ze swoich międzynarodowych zobowiązań

o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej. UE przypomina o swoim jednoznacznym zaangażowaniu w utrzymanie autorytetu i integralności Traktatu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej.

Zielona Dyplomacja

81. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje fakt określenia zakresu działalności i sposobu działania „Sieci Zielonej Dyplomacji”, jak przedstawiono we wnioskach ze spotkania *ad hoc* w Rzymie, w następstwie wniosków z posiedzenia Rady Europejskiej w Salonikach, i oczekuje całkowitej realizacji jej zadań. W tym celu Rada Europejska zwraca się do nowej Prezydencji o kontynuowanie prac podjętych przez prezydencje grecką i włoską.

Rozejm Olimpijski

82. Rada Europejska popiera ideę Rozejmu Olimpijskiego i z zadowoleniem przyjmuje stosowne jednomyślne rezolucje Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych.

B. WPZB/WSBO

Strategia bezpieczeństwa

83. Rada Europejska przyjęła Europejską Strategię Bezpieczeństwa i pogratulowała sekretarzowi generalnemu/wysokiemu przedstawicielowi Javierowi Solanie wykonania tej pracy.
84. Europejska Strategia Bezpieczeństwa jest potwierdzeniem naszej wspólnej determinacji w wywiązywaniu się z obowiązku zagwarantowania bezpiecznej Europy w lepszym świecie. Dzięki niej Unia Europejska lepiej poradzi sobie z zagrożeniami i globalnymi wyzwaniami oraz wykorzysta nadarzające się możliwości. Aktywna, funkcjonalna i bardziej spójna Unia Europejskiej mogłaby wywierać wpływ w skali globalnej. Realizując te założenia, przyczyniłyby się do powstania skutecznego wielostronnego systemu, który zapewne doprowadzi do powstania bardziej sprawiedliwego, bezpieczniejszego i bardziej zjednoczonego świata.
85. W celu uwzględnienia wszystkich możliwych następstw tych strategicznych orientacji oraz włączenia ich do wszystkich właściwych polityk europejskich Rada Europejska zwróciła się do nowej Prezydencji oraz do sekretarza generalnego/wysokiego przedstawiciela o przedstawienie, w miarę potrzeb, we współpracy z Komisją, propozycji dotyczących realizacji Europejskiej Strategii Bezpieczeństwa. Prace wstępne będą obejmowały efektywny multilateralizm, przy zachowaniu głównej pozycji ONZ, walkę z terroryzmem, strategię ukierunkowaną na region Bliskiego Wschodu oraz spójną politykę wobec Bośni i Hercegowiny.

86. Rada Europejska przyjęła unijną strategię przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowej zagłady, stanowiącą zasadniczy element całej strategii bezpieczeństwa.

EPBO

87. Rada Europejska przyjęła także raport okresowy dotyczące EPBO oraz program pracy dla nowej Prezydencji. Z zadowoleniem odnotowała postęp osiągnięty w zakresie rozwoju potencjału wojskowego i cywilnego do celów zarządzania kryzysowego, a także pozytywne przeprowadzenie dotychczasowych działań w ramach EPBO.
88. Rada Europejska potwierdziła gotowość UE do realizacji misji w ramach EPBO w Bośni i Hercegowinie, łącznie z czynnikiem wojskowym, na podstawie porozumienia Berlin Plus. Rada Europejska z zadowoleniem przyjęła gotowość NATO do rozpoczęcia konsultacji z UE. Zwróciła się do przyszłej Prezydencji i sekretarza generalnego/wysokiego przedstawiciela o kontynuację tych działań według uzgodnionych procedur.
89. Rada Europejska z zadowoleniem przyjęła dokument Prezydencji zatytułowany „Obrona europejska: konsultacje NATO i UE, planowanie i operacje”. Do sekretarza generalnego/wysokiego przedstawiciela zwrócono się o zaproponowanie środków niezbędnych do:
- lepszego przygotowania działań Unii Europejskiej uwzględniających zasoby i zdolności NATO, zgodnie z wytycznymi przedstawionymi w dokumencie referencyjnym;
 - ustanowienia komórki wojskowo-cywilnej do realizacji celów i zachowania zgodności z zasadami wymienionymi we wspomnianym dokumencie.

Środki te wejdą w życie możliwie jak najszybciej w 2004 r.

Stosunki UE-ONZ

90. Rada Europejska ponownie potwierdza głębokie zaangażowanie Unii Europejskiej w ustanowienie skutecznej wielostronnej współpracy jako głównego elementu jej działań zewnętrznych, przy zachowaniu dominującej pozycji ONZ. W związku z tym Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje kompleksową informację Komisji pt. „Unia Europejska i Narody Zjednoczone: Wybór wielostronności”, która powstała w okolicznościach dynamicznie rozwijających się stosunków między UE a ONZ.
91. Rada Europejska odwołuje się także do Wspólnej Deklaracji UE i ONZ z 24 września 2003 r. w sprawie współpracy w zakresie zarządzania kryzysowego, stanowiącej podstawę wzmocnionej współpracy w tej dziedzinie.

92. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje wnioski Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych z 8 grudnia w sprawie stosunków między UE a ONZ oraz podkreśla potrzebę zastosowania tych wniosków oraz Wspólnej Deklaracji w zarządzaniu kryzysowym.

VI. POZOSTAŁE DECYZJE

Wieloletni Program Strategiczny

93. Rada Europejska przyjęła pierwszy Wieloletni Program Strategiczny Rady, obejmujący lata 2004-2006. Program ten, mimo że zapewnia solidne ramy i harmonogram realizacji wspólnie uzgodnionych priorytetów i specyficznych celów, musi być nadal dostosowywany do biegu spraw w Unii i poza nią. W związku z tym, jeżeli rozwój sytuacji będzie tego wymagał, Rada Europejska będzie wprowadzała odpowiednie korekty programu na kolejnych posiedzeniach w grudniu.

Pałac Rezydencja

94. Rada Europejska przyjmuje do wiadomości propozycję rządu belgijskiego dotyczącą możliwości wykorzystania przez nią bloku A obiektu Pałacu Rezydencji (po jego odnowieniu) do organizacji posiedzeń. Rada Europejska jest wdzięczna rządowi belgijskiemu za tę inicjatywę i zwraca się do COREPER-u i Sekretariatu Generalnego Rady o szczegółowe rozważenie związanych z tym skutków finansowych, logistycznych i prawnych, które umożliwią Radzie podjęcie stosownej decyzji na posiedzeniu wiosną w 2004 r.

ZAŁĄCZNIK

DEKLARACJA RADY EUROPEJSKIEJ W SPRAWIE STOSUNKÓW TRANSATLANTYCKICH

1. Stosunki transatlantyckie nie mają sobie równych. UE jest nadal w pełni zaangażowana w konstruktywne, zrównoważone i perspektywiczne partnerstwo z naszymi partnerami transatlantyckimi.
2. Podstawą naszego partnerstwa z USA i Kanadą są wspólne wartości i interesy. Korzenie tego partnerstwa tkwią także w naszej coraz większej współzależności politycznej i gospodarczej. Działając razem, UE i jej partnerzy transatlantyccy mogą tworzyć trwałą i potężną siłę dla dobra świata.
3. Ze wspólnej oceny zagrożenia wynika, że UE i jej partnerzy transatlantyccy znajdują się w lepszym położeniu na wypadek sprosta-

nia wyzwaniom. Europejska Strategia Bezpieczeństwa zawiera przekonującą analizę zarówno zagrożeń dobrze znanych, jak i tych nowych, takich jak: masowy terroryzm, rozprzestrzenianie broni masowej zagłady, „państwa politycznego chaosu” i przestępczość zorganizowana. Europa i jej transatlantyccy partnerzy jednoczą się przeciwko tym zagrożeniom i podejmują wysiłki na rzecz opracowania wspólnych strategii ich zwalczania.

4. UE i jej transatlantyccy partnerzy powinni występować w obronie wspólnego programu na rzecz wspierania państwa prawa, demokracji i praw człowieka, zmniejszenia ubóstwa, ochrony zdrowia i środowiska naturalnego. UE wzywa do zachowania porządku międzynarodowego, opartego na skutecznej wielostronności. W tym względzie Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje poglądy wyrażone w tej kwestii przez prezydenta Busha w jego niedawnym przemówieniu wygłoszonym w Londynie.
5. Oprócz zwalczania bezpośrednich zagrożeń bezpieczeństwa należy się koniecznie zająć przyczynami takich zagrożeń. Musimy nadal opracowywać skuteczną i trwałą politykę oraz podejmować wspólne działania. Tylko przy wykorzystaniu całego spektrum dostępnych środków politycznych, gospodarczych i cywilnych oraz wojskowych instrumentów zarządzania kryzysowego będziemy w stanie skutecznie sprostać wielu wyzwaniom, w obliczu których stajemy.
6. Skuteczna współpraca transatlantycka ma zasadnicze znaczenie dla wspierania wzrostu gospodarczego i trwałego rozwoju. Szczególnie istotne w tym względzie jest nasze wspólne zaangażowanie w pomyślne zakończenie Programu Rozwoju z Doha, w dalszy rozwój naszej dwustronnej współpracy, w szczególności w dziedzinie regulacji, oraz w prace na rzecz pełnego zintegrowania wszystkich krajów z gospodarką światową.
7. Aby wykorzystać cały potencjał partnerstwa transatlantyckiego, stosunki UE i USA muszą być efektywne. UE ponownie potwierdza swoje zdecydowanie co do dalszego budowania swojego potencjału i większej spójności. Stosunki UE-NATO są istotnym wyrazem partnerstwa transatlantyckiego. UE zwiększa swoją zdolność operacyjną, co jest podstawowym celem EPBO, poprzez trwałe uzgodnienia, w szczególności Berlin Plus, które zapewniają ramy strategicznemu partnerstwu obu organizacji w zakresie zarządzania kryzysowego.
8. Zasadnicze znaczenie ma utrzymanie stałego dialogu partnerów strategicznych. Największą wagę UE przywiązuje do dialogu w sprawie zapobiegania kryzysom i zarządzania nimi, którego skuteczność udowodniono na Bałkanach. Europa i jej partnerzy transatlantyccy będą w tym samym duchu kontynuowali wspól-

pracę na rzecz przywrócenia pokoju i stabilizacji w innych regionach dotkniętych konfliktami. W tym kontekście UE z zadowoleniem przyjmuje pozytywne wyniki spotkania z sekretarzem stanu Colinem Powellem, jakie odbyło się w Brukseli 18 listopada.

9. Stosunki transatlantyckie nie ograniczają się do szczebla rządowego. Powiązania między biznesem i społeczeństwami wspierają te stosunki. UE będzie popierała wszystkie formy dialogu między organami ustawodawczymi a społeczeństwami obywatelskimi po obu stronach Atlantyku.
10. Współpracując dwustronnie i w ramach wielostronnych instytucji, partnerzy transatlantyccy połączą wizję i potencjał niezbędny do sprostania współczesnym wyzwaniom. Ogniwu transatlantyckie ma obecnie większe niż kiedykolwiek znaczenie dla urzeczywistnienia naszego pragnienia stworzenia lepszego świata.